

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU
STALNA SLUŽBA U KORČULI

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Dubrovniku, Stalna služba u Korčuli, OIB: 48074464528, po sutkinji tog suda Katarini Rendulić Vežić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ante Biliša iz Žrnova, Žrnovo 607, OIB: 25809424572, kojeg zastupa punomoćnica Daniela Urban Laus, odvjetnica u Korčuli, Hrvatske bratske zajednice 50, protiv 1.tužene Edite Žuvela iz Žrnova, Žrnovo 1039, OIB: 61532762512 i 2.tuženika CONTI LIBRI d.o.o. za knjigovodstvene usluge, Korčula, Hrvatske bratske zajednice 52, OIB: 30531272694, koje oboje zastupa punomoćnik Aldo Mirošević, odvjetnik u Veloj Luci, Obala 2 1, radi isplate, nakon glavne rasprave održane 22. travnja 2026., u prisutnosti stranaka i punomoćnika stranaka, 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o   j e

Nalaže se 1.tuženici Editi Žuvela, OIB: 61532762512 i 2.tuženiku CONTI LIBRI d.o.o., OIB: 30531272694, solidarno isplatiti tužitelju Antu Biliš iz Žrnova, br. 607, OIB: 25809424572, iznos od 5.678,04 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na iznos od

- 329,16 EUR počev od 15. svibnja 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. lipnja 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. srpnja 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. kolovoza 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. rujna 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. listopada 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. studenog 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. prosinca 2015.
- 329,16 EUR počev od 15. siječnja 2016.
- 329,16 EUR počev od 15. veljače 2016.

- 265,16 EUR počev od 15. ožujka 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. travnja 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. svibnja 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. lipnja 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. srpnja 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. kolovoza 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. rujna 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. listopada 2016.
- 265,16 EUR počev od 15. studenog 2016. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena do 31. srpnja 2015., a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se ostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 24.524,01 EUR.

III. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. U tužbi se navodi da je tužitelj sa tuženikom ad 2 zaključio ugovor o radu na određeno vrijeme za obavljanje poslova i radnih zadataka-financijski savjetnik, organizacija poslovanja i knjigovodstvo, počev od 19. ožujka 2015. do zaključno 18. rujna 2016. Tuženik kao poslodavac da se obvezao ugovorom o radu od 19. ožujka 2015. isplaćivati tužitelju za rad plaću u iznosu od 6.850,00 HRK bruto najkasnije do 15-og u mjesecu za prethodni mjesec. Također da su tuženici ad 1 kao građanska osoba i tuženik ad 2 kao tvrtka, sklopili s tužiteljem dana 1. ožujka 2015. i ugovor o međusobnim odnosima po kojem su se tuženici solidarno obvezali platiti tužitelju naknadu za članstvo u Nadzornom odboru tuženika ad 2 od 1. ožujka 2015. do odlaska tužitelja u mirovinu, u iznosu od 7.500,00 HRK mjesečno, dok je u članku 3. ugovora bilo propisano da će se za vrijeme trajanja radnog odnosa isplaćivati razlika od iznosa plaće do visine naknade za članstvo u Nadzornom odboru. Tužitelju da je za vrijeme trajanja radnog odnosa i ugovora o radu od travnja do prosinca 2015. isplaćena plaća u neto iznosu od 5.019,96 HRK a za mjesece siječanj do listopada 2016., neto mjesečni iznos plaće od 5.502,12 HRK. Kada se uzme u obzir odredba

članka 3. ugovora o međusobnim pravima i obvezama tužitelju da je trebalo za sve mjesece isplatiti razliku do 7.500,00 HRK (naknada za članstvo u nadzornom odboru umanjena za ugovorenu plaću) i to za travanj-prosinac 2015. iznos razlike od 2.480,04 HRK ili ukupno 22.320,36 HRK, za siječanj-listopad iznos razlike od 1.997,88 HRK ili ukupno 19.978,80 HRK i za ožujak 2015. iznos od 5.258,18 HRK. Tužitelj dalje navodi da za vrijeme dok nije bio zaposlen i to od 1. studenog 2016. tuženi je bio dužan isplaćivati tužitelju puni iznos naknade od 7.500,00 HRK mjesečno sve do umirovljenja tužitelja, pa je do dana podnošenja tužbe dospio iznos za mjesece studeni 2016. do listopada 2018., dakle 24 mjeseca puta 7.500,00 HRK odnosno ukupno 180.000,00 HRK. Tuženi da su temeljem ugovorne obveze dužni tužitelju isplatiti iznos od 227.557,34 HRK. Svoju ugovornu obvezu odnosno plaću tuženik nije isplaćivao tužitelju uredno niti u ugovorenom iznosu, i tužitelj da je po isteku ugovora odnosno rada pismeno tražio od tuženika ispunjenje obveze što je tužena strana osporila.

Tužitelj zahtijeva da se naloži tuženima da mu solidarno isplate iznos od 30.202,05 EUR (227.557,34 HRK).

2. Tuženi se protive tužbi, osporavaju osnovanost tužbenog zahtjeva, prije svega prigovaraju nadležnosti općinskog suda pozivajući se na odredbu članka 34.b ZPP koja određuje da u sporovima između nadzornog odbora društva i društva koji nastane u svezi s njihovim radom u društvu ili za društvo, sude u prvom stupnju trgovački sudovi. Nadalje se navodi da tužiteljica (ispravno tužena) nikada nije sklopila sporni ugovor naziva "Ugovor o međusobnim odnosima", a datiran sa 1. 3. 2015., a sve ako je potpis Edita Žuvela autentičan, radi se o tome da je tužitelj jedino mogao preko bjanko potpisanog lista, bez znanje tuženice ad 1 isprintati sporni tekst a u posjed bjanko potpisanih i pečaćenih listova mogao je doći najkasnije u siječnju 2017. kada je neovlašteno ušao u prostorije drugotuženika i pri tome odnio i za sebe zadržao mobilni telefon, pisač, računalo i personalne dosjee društva CONTI LIBRI, u kojima su se za slučaju odsutnosti tužene i nalazili prazni ali pečaćeni i potpisani listovi. Neovisno o navedenom predmetni ugovor da je uopće sklopljen, bio bi protivan moralu, odnosno prikrivao bi nedopušteno raspolaganje na štetu trgovačkog društva. Nadzorni odbor društva se nikada nije sastao, ostali članovi nadzornog odbora niti su ugovorili niti primili naknadu za svoje članstvo u nadzornom odboru. Tuženi dalje navode da je prema sadržaju sporne isprave, stvarna svrha ugovora "osigurati ekonomsku egzistenciju tužitelja" sve do mirovine, pa makar on ništa ne radio niti bio zaposlen u društvu, pa čak i ako ne bi bio član nadzornog odbora. To onda znači da naknadu koju bi tuženici morali isplaćivati nema stvarnu osnovu u članstvu u nadzornom odboru tuženika, nego bi, iz nerazumljivih razloga, tuženica ad 1 oštećujući pri tome drugotuženika kao pravnu osobu, jednostavno obvezala plaćati tužitelju ni za što 7.500,00 HRK mjesečno, odnosno dopunjavati mu mjesečnu plaću do tog iznosa dok bi bio zaposlen kod tuženika ad 2. Tužitelj da nije zaposlen kod drugotuženika od 31. listopada 2016., isto tako od 22. ožujka 2017. nije član nadzornog odbora drugotuženika. Tuženi predlažu da sud odbije tužbeni zahtjev.

3. Prvostupanjsku presudu posl.br.Pr-217/2018 od 15. veljače 2024. povodom žalbe tužitelja ukinuo je Županijski sud u Šibeniku svojim rješenjem posl.br.GŽ R-27/2024 -3 od 18. ožujka 2025. i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Prema uputama višeg suda u ponovnom postupku potrebno je dodatno raspraviti i utvrditi činjeničnu i materijalnopравnu kvalifikaciju sklapanja ugovora o

međusobnim odnosima od 1. ožujka 2015., pobude iz kojih je sklopljen, kao i način na koji je sklopljen, te da li postoje razlozi zbog kojih bi isti eventualno bio ništetan ili bez pravnog učinka.

4. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženi solidarno isplate iznos od 30.202,05 EUR (227.557,34 HRK) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na ime razlike plaće za razdoblje od 1. travnja 2015. do 31. listopada 2016. i naknade za vrijeme nezaposlenosti za razdoblje od 1. siječnja 2016. do 31. listopada 2016. po osnovi Ugovora o međusobnim odnosima od 1. ožujka 2015.

5. Očitujući se na navode tuženih tužitelj navodi da se u ovoj pravnoj stvari radi i o odnosima i pravima iz radnog odnosa tužitelja kao i ugovora sklopljenog između fizičkih osoba odnosno o građansko-pravnom odnosu za što su sve nadležni općinski sudovi. Navodi da nije niti sporno da je prestalo njegovo članstvo u Nadzornom odboru međutim Edita Žuvela kao građanin i fizička osoba preuzela je ugovornu obvezu prema ugovorima o međusobnim pravima i obvezama od 1. ožujka 2015. i u članku 4. je izričito navedeno da tuženi ne mogu izbjeći svoju obvezu statusnim promjenama trgovačkog društva, prijenosom poslovanja na treću osobu u vidu pravne ili fizičke osobe ili ukidanja nadzornog odbora i članstva tužitelja u nadzornom odboru.

5.1. Rješenjem suda posl.br.Pr-217/2018 od 15. veljače 2024. koje je postalo pravomoćno odbijen je prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda.

6. U dokaznom postupku pročitani su ugovor o radu na neodređeno vrijeme od 19. ožujka 2015., dopis prvotuzene od 10. ožujka 2017., ugovor o međusobnim odnosima od 1. ožujka 2015., opomena pred tužbu od 6. ožujka 2017., prijava o prestanku osiguranja kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 2. studenog 2016., rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku posl.br.Tt-17/2857-2 od 30. ožujka 2017., zapisnik o ispitivanju svjedoka Edite Žuvela sastavljen u Općinskom državnom odvjetništvu u Dubrovniku 18. veljače 2018. u kaznenom predmetu: K-DO-517/18, saslušani su svjedoci Željka Radovanović, Nina Dilber prije Biliš, Ana Vodopić, Jasna Šale, saslušani su tužitelj i prvotuzena i zastupateljica drugotuzenika Edita Žuvela kao parnične stranke i provedeno vještačenje kod Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić", Zagreb.

7. Nije sporno da je tužitelj bio u radnom odnosu kod 2.tuženika CONTI LIBRI d.o.o. od 19. ožujka 2015. do 31. listopada 2016. na temelju ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljen 19. ožujka 2015. između 2.tuženika kao poslodavca kojeg je zastupala direktor Edita Žuvela i radnika Ante Biliša ovdje tužitelj. Po prijavi o prestanku osiguranja obveznika CONTI LIBRI d.o.o. tužitelju je prestalo svojstvo osiguranika kod Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje 31. listopada 2016. iz razloga isteka ugovora o radu.

8. Tužitelj svoj zahtjev ne temelji na ugovoru o radu već iz osnove ugovora o međusobnim odnosima od 1. ožujka 2015. i smatra da su se tim ugovorom 1.tužena kao fizička osoba i 2.tuženik kao pravna osoba obvezali tužitelju isplatiti utuženi iznos za članstvo u nadzornom odboru umanjena za ugovorenu plaću i puni iznos

naknade po 995,42 EUR (7.500,00 HRK) mjesečno za vrijeme prestanka radnog odnosa do umirovljenja.

8.1. Nije sporno da je tužitelju prestala funkcija predsjednika nadzornog odbora 2.tuženika 30. ožujka 2017.

9. Iz odredbi predmetnog Ugovora o međusobnim odnosima od 1. ožujka 2015. (dalje u tekstu: Ugovor) proizlazi da su ugovor sklopili Edita Žuvela iz Korčule kao građanin i trgovačko društvo CONTI LIBRI d.o.o. Korčula, kojeg zastupa direktor Edita Žuvela (u daljnjem tekstu preuzimatelj) s jedne strane i Ante Biliš, da je došlo do prijenosa vlasništva trgovačkog društva sa prvobitnog osnivača Nine Biliš u vlasništvo preuzimatelja, da se preuzimatelj obvezuje omogućiti Antu Bilišu, ocu Nine Biliš a koji je ujedno i predsjednik nadzornog odbora trgovačkog društva ekonomsku egzistenciju do njegovog odlaska u mirovinu kroz radni odnos ili naknadu za članstvo u nadzornom odboru. Članak 2. Ugovora glasi: Antu Bilišu, preuzimatelj će za članstvo u nadzornom odboru isplaćivati neto iznos od 995,42 EUR mjesečno počevši od 1. ožujka 2015., dok je u članku 3. navedeno da se iznos iz članka 2. neće u punom iznosu isplaćivati za onaj period za koji Ante Biliš bude ugovorom o radu zasnovao radni odnos sa preuzimateljem i time ostvari osobni dohodak u trgovačkom društvu. U tom slučaju naknada iz članka 2. bit će umanjena za neto iznos osobnog dohotka. U članku 8. istog ugovora navedeno je da danom uplate prve mirovine prestaju sva prava Anta Biliša po ovom ugovoru osim eventualno neisplaćenih ugovorenih iznosa koji su nastali do dana dobivanja prve mirovine. Ugovor sadrži i druge odredbe vezano za statusne promjene i prava tužitelja. Iz odredbi Ugovora ne proizlazi da i prvotuzena kao fizička osoba ima istu novčanu obvezu kao i 2.tuženik (preuzimatelj). Ispod teksta Ugovora nalazi se potpis Nina Biliš, Biliš Ante, pečat CONTI LIBRI d.o.o. i potpis.

10. Na okolnosti sklapanja predmetnog ugovora, načina sklapanja i volje ugovornih stranaka saslušani su svjedoci i parnične stranke.

11. Svjedokinja Željka Radovanović u svom iskazu navodi da je bila u radnom odnosu kod drugotuženika u razdoblju od 2008.god. do 2019. god. na radnom mjestu knjigovođe tada je i tužitelj radio kod drugotuženika i između njih ne zna koje godine došlo je do verbalnog sukoba u prostoriji poslodavca nakon kojeg tužitelj više nije dolazio na posao a od direktorice Edite Žuvela zahtijevao da joj da otkaz što je ona odbila. Svjedokinja još navodi da je idućeg dana uočila da su iz prostorije odneseni kompjuter, registratori i još neke stvari. Navodi da postoji mogućnost da su se kod drugotuženika nalazili prazni papiri samo sa pečatom tvrtke i potpisom ovlaštene osobe a ona takav papir nije vidjela. Svjedokinja navodi da su njezini poslovi obuhvaćali i obračun plaće za zaposlenike, tužiteljevu plaću obračunavala je na temelju odredbi ugovora o radu u koliko se sjeća nije obračunavala nikakve naknade članovima nadzornog odbora i to joj je potpuno nepoznato.

12. Iz iskaza svjedokinje Nine Dilber prije Biliš, inače kćer tužitelja, proizlazi da je ona bila vlasnica društva CONTI LIBRI d.o.o., u prostorije tvrtke dolazila je povremeno, sudjelovala je kad se tvrtka prenosila na novu vlasnicu Editu Žuvela, a uvjet je bio da tuženi tužitelju do mirovine isplaćuju mjesečni iznos otprilike 1.000,00 EUR, taj sporazum je sklopljen pismeno i svi troje su ga potpisali, nakon toga nema

pojma što se događalo. Svjedokinja navodi da njoj nije poznato tko je sastavio ugovor kojim je ugovorena naknada tužitelju do mirovine, a ugovor su potpisali u čekaonici javnog bilježnika u Korčuli kada su potpisali i druge isprave.

13. Svjedokinja Ana Vodopić, inače bivša supruga tužitelja, u svom iskazu navodi da su ona i tužitelj za vrijeme bračne zajednice vodili razne poslove, i u svemu tužitelj je bio šef i glavni pa tako i u tvrtki CONTI LIBRI d.o.o. a njihova kćer Nina formalna se vodila kao vlasnica zato što tužitelj zbog duga državi više nije mogao biti vlasnik pa je postavio kćer. Navodi da je ona često dolazila u poslovne prostorije drugotuženika negdje do mjeseca rujna 2015. a od tada više nije. Svjedokinja navodi da je jedno jutro, ne sjeća se godine, u automobilu tužitelja vidjela kompjuter, printer, fascikle, zapakiran papir formata A4, tada je nazvala direktoricu drugotuženika Editu Žuvela i rekla joj pogledaj je li ti što fali u prostorijama i tada je ova ustanovila da nedostaje kompjuter. Svjedokinja još navodi da je ona u prostorijama drugotuženika vidila prazne papire na kojim se na kraju nalazio pečat i potpis a prema onome kako je čula iz razgovora zaposlenika klijenti su običavali ostavljati takve prazne papire samo sa pečatom i potpisom. Još navodi da su joj kćer i bivši suprug rekli da je tvrtka prodana za jednu kunu, kako, zašto nije joj poznato, govorilo se da je tvrtka u minusu. Navodi da je bila član nadzornog odbora društva, da se nadzorni odbor nije sastajao niti primao naknadu. Svjedokinja navodi da njoj nije poznato kakvi su sve dogovori bili između stranaka, misli da je kao član nadzornog odbora radi prodaje tvrtke bila kod javnog bilježnika Ivne Kaliman iz Korčule, slušala je što govore a ništa je nije zanimalo. Misli da su tada bili prisutni tužitelj, njihova kćer Nina i tužena Edita.

14. Iz iskaze svjedokinja Jasne Šale proizlazi da je ona nakon odlaska u mirovinu 2009. povremeno dolazila u prostorije nekadašnjeg poslodavca CONTI LIBRI d.o.o. pa je tako od zaposlenika čula za problem sa Željkom i tko će biti vlasnik, a za bivšeg poslodavca obavila bi povremeno neki posao a poslove koje je ona obavljala do mirovine preuzele su Željka i Edita. Svjedokinja još navodi da je te godine kad je ona išla u mirovinu direktor i vlasnik tvrtke bio tužitelj Ante Biliš, on ju je i primio u radni odnos 1998. a tada se tvrtka zvala Mare&Sole d.o.o.

15. Sud prihvaća iskaze svjedokinja, o okolnostima i činjenicama o kojim su iskazivale imaju neposredna zapažanja i međusobno ne proturječe.

16. Iz iskaza tužitelja kao parnične stranke proizlazi da je on tvrtku CONTI LIBRI dao tuženoj Editi Žuvela, dogovori su trajali mjesec dana prije a on je sastavio i napisao tekst ugovora o međusobnim odnosima nekih osam dana prije prijenosa tvrtke sa svrhom da se njemu osigura plaća do mirovine, jer tko bi poklonio tvrtku i ostao na ulici. Tužitelj navodi da je njega negdje početkom 2017. 1. tužena izbacila na ulicu a do tada povremeno je bio u radnom odnosu i kao ostali zaposlenici redovito primao plaću. Tužitelj navodi da su ugovorom o međusobnim odnosima potpisali u isto vrijeme kad je obavljen i prijenos tvrtke, prvotužena ništa nije uložila sve joj je on poklonio. Ključeve poslovnog prostora imao je sve dok tužena nije promijenila bravu. Tužitelj dalje navodi da su postojali bjanko papiri koje su ostavljali komitenti za svoje tvrtke, nije bilo bjanko papira sa pečatom tvrtke i potpisom tužene jer za to nije bilo potrebe. Na upit punomoćnika tuženih tužitelj izjavljuje da mu je radni odnos prestao u desetom mjesecu 2017. ali još je svakodnevno bio prisutan u tvrtki sve do drugog mjeseca 2018., da je prije promjene brave iz prostorija uzeo samo svoje osobne

stvari kao što je računalo i printer i svoj osobni dosje. Na upit sutkinje kad ga je prvotužena izbacila iz prostorija tvrtke i promijenila bravu tužitelj izjavljuje da se datuma ne sjeća ali bilo je to neposredno prije ukidanja nadzornog odbora.

17. 1.tužena i kao zastupateljica 2.tuženika u svom iskazu navodi da je 1. ožujka 2015. preuzela tvrtku CONTI LIBRI d.o.o. koju joj je prodala vlasnica Nina Biliš za 1,00 HRK, krajem veljače 2015. god. u svom uredu javni bilježnik Ivna Kaliman ovjerila je isprave i bili su prisutni ona, tužitelj Ante Biliš, njegova kćerka Nina Biliš i bivša supruga Ana Vodopić. Tužena dalje navodi da je javni bilježnik Ivna Kaliman u uredu pročitala dokumente koje su potom potpisali u prisutnosti javnog bilježnika i nikakve isprave ona nije potpisivala u predsoblju ureda ili drugdje. Kad je postala vlasnica tvrtke tužitelj nije imao nikakvo svojstvo u samoj tvrtki niti je bio u radnom odnosu, ugovor o radu sklopljen je za razdoblje od 19. ožujka 2015. do 31. listopada 2016., namjeravala je zaključiti sa tužiteljem aneks ugovora o radu radi nastavka radnog odnosa međutim tužiteljeva kćerka Nina Biliš bila je trudna pa je njihov dogovor bio da ugovor o radu fiktivno sklopi Nina Biliš kako bi dobivala plaću odnosno ostvarila pravo na rodiljni dopust i naknadu te je Nini Biliš isplaćivana plaća koja je onda iznose koje je dobila davala svom ocu odnosno tužitelju. Tužena nadalje navodi da je negdje krajem siječnja 2017. došlo do sukoba između tužitelja i Željke Radovanović i tužitelj je od nje zahtijevao da Željki Radovanović da otkaz što je odbila jer nije imala razloga otkazati zaposlenici Željki Radovanović ugovor o radu na neodređeno vrijeme, negdje drugi ili treći dan od tog sukoba vidjela je da su iz poslovnog prostora nestali kompjuter, printer, ajfon i čitav personalni dosje tvrtke CONTI LIBRI d.o.o. i tužiteljeva čuvena crna knjiga, zbog čega je naložila da se promijeni brava na ulaznim vratima poslovnog prostora. Nakon toga ona je tražila od tužitelja da vrati stvari koje je oduzeo i tada sve počinje, tužitelj ju je prijavio policiji, državnom odvjetništvu, financijskoj inspekciji i dr. Što se tiče predmetnog ugovora o međusobnim odnosima prvotužena u svom iskazu navodi da o tome nije imala nikakvog pojma sve do 2017. god. kada je tužitelj došao ispred zgrade u kojoj su smještene prostorije tvrtke i zvao na telefon da se spusti dolje i vidi što je čeka i tužitelj joj je tada predao preslik tog ugovora kojeg je tada prvi put vidjela i može potvrditi da je potpis na tom ugovoru njezin, međutim tužitelj nakon što je uzeo personalni dosje tvrtke sastavio je taj ugovor iskoristivši bjanko papir na kojem se nalazio pečat tvrtke i potpis, a korišteni su radi podnošenja poreza na dodanu vrijednost Poreznoj upravi i preknjiženja a sada se više ne koriste jer je sve elektronski. Tužena navodi da je vlasnica Nina Biliš njoj prodala tvrtku za 1,00 HRK zato što je tada bila razvedena sa malim djetetom i kako bi ostvarila pravo na dječji doplatak a to nije mogla kao vlasnica tvrtke, dogovoreno je da njoj proda tvrtku. Navodi da se tužitelj nakon prestanka radnog odnosa 31. listopada 2016. prijavio kao nezaposlena osoba Hrvatskom zavodu za zapošljavanje i ostvarivao naknadu ali je i dalje dolazio u tvrtku do kraja siječnja 2017. radio stvari koje su mu odgovarale i naplaćivao na crno.

18. Tužena je u svojstvu svjedoka iskazivala kod Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku u kaznenom predmetu: K-DO-517/18 protiv Ante Biliša zbog kaznenog djela iz članka 246. stavak 1. Kaznenog zakona na zapisniku sastavljenim 18. veljače 2018. i iz opširnog iskaza proizlazi da ona tvrdi da je Ante Biliš prouzročio štetu trgovačkom društvu CONTI LIBRI d.o.o.

19. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku Tt-17/2857-2 određen je upis prestanka funkcije članova nadzornog odbora, promjena odredbi izjave o osnivanju kao subjekta upisa upisanog pod tvrtkom/nazivom CONTI LIBRI d.o.o., koji podaci su upisani u sudski registar 30. ožujka 2017. kada je tužitelju i prestala funkcija predsjednika nadzornog odbora.

20. Na prijedlog tuženih određeno je vještačenje kod Centra za forenzička ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić" Zagreb, na okolnosti redosljeda pisanja i potpisivanja spornog ugovora, kao i vrijeme nastanka spornog ugovora. U zapisniku o vještačenju od 9. prosinca 2022. sastavljen kod Centra za vještačenja "Ivan Vučetić", samostalni vještak za rukopise i dokumente Andrijana Filko, dipl.inž. u mišljenju navodi da iz razloga navedenih u nalazu nije bilo moguće utvrditi redosljed nastanka potpisa, pečata i teksta spornog ugovora, kao niti vrijeme nastanka spornog dokumenta, odnosno utvrditi starost papira i/ili tinti kemijske olovke i tinte pečatne tinte. Dakle vještačenjem se ove sporne činjenice nisu mogle utvrditi.

21. 1.tužena priznaje da je njezin potpis ispod teksta ugovora, tvrdi da ona nije potpisala ugovor već su se pečat i potpis nalazili od prije na praznom papiru, što je tužitelj zloupotrijebio i naknadno napisao tekst ugovora i tek 2017.god. kada su se poremetili odnosi dao joj je na uvid ugovor o kojem ona nije mogla imati nikakvo saznanje.

22. Iz rezultata postupka proizlazi da su tužitelj i 1.tužena u vrijeme prijenosa vlasništva tvrtke imali neki dogovor i surađivali pa je u tom kontekstu tužitelj kod drugotuženika primljen u radni odnos na određeno vrijeme, te je i nakon prestanka radnog odnosa (31. listopada 2016.) dolazio u poslovne prostorije 2.tuženika i nešto je radio, sve dok se nisu odnosi između njega i zastupateljice 2.tuženika poremetili a povod je bio sukob tužitelja i zaposlenice Željke Radovanović.

23. Dakle postojala je mogućnost da tužitelj koristeći prazni papir sa pečatom drugotuženika i potpisom zastupateljice Edite Žuvela, naknadno napiše tekst ugovora, što bi značilo da ugovor nije ni nastao odnosno da ne postoji, međutim provedenim dokazima nije na pouzdan način utvrđeno da je tužitelj tako postupio i samo iskaz 1.tužene kao parnične stranke nije dovoljan dokaz za utvrđenje da je ugovor krivotvoren, a iz iskaza tužitelja i svjedokinje Nine Dilber tada Biliš proizlazi da je ugovor potpisan od strane tužitelja, 1.tužene i Nine Dilber u prostoriji javnog bilježnika u Korčuli gdje su pristupili radi ovjere potpisa na ispravama potrebnim za prijenos vlasništva tvrtke-2.tuženika.

24. U dopunskom iskazu, nakon ukidne odluke, tužitelj saslušan kao parnična stranka navodi da je u vrijeme prijenosa i registracije tvrtke on bio neformalni vlasnik dok se u sudskom registru kao vlasnica vodila njegova kćerka Nina Dilber prije Biliš a ovo iz razloga jer je njegov tadašnji obrt Miramare obavljao i ugostiteljske usluge radnicima u brodogradilištu Leda u Korčuli i zbog neplaćanja računa poslovao sa gubitkom dok je knjigovodstveni obrt bio zdravi dio tvrtke i kako bi se razdvojila ta dva poslovanja iz navedenih razloga knjigovodstveni obrt statusno je prebacio na svoju kćer Ninu Dilber, u vrijeme prijenosa tvrtke direktorica je bila Željka Radovanović a tužena Edita Žuvela zaposlenica te kako je njegova kćerka čekala dijete rekla je da više nije zainteresirana za poslovanje tvrtke te je razmišljao kome prepustiti tvrtku

nakon mirovine i sa punom povjerenjem odabrao je tuženu Editu Žuvelu koja je s njegovim pristankom i odobrenjem preuzela tvrtku a njezina obveza i obveza tvrtke bila je da on ima primanja do mirovine i po tom osnovu od tvrtke je ostvarivao svaki mjesec 1.000,00 EUR a taj iznos se povremeno umanjivao u onom razdoblju kad je bio u radnom odnosu i primao plaću a dok nije bio u radnom odnosu isplaćivana mu je gotovina i tako je bilo dok mu 1.tužena nije zabranila ulazak u prostorije mijenjanjem brave.

Na poseban upit punomoćnice tužitelj izjavljuje da se radilo o poslovnom odnosu i da je svrha tog ugovora bila da 1.tužena postane vlasnica tvrtke a on ima prihode do mirovine.

Na poseban upit punomoćnika tužene tko mu je davao novac u gotovini tužitelj izjavljuje tvrtka, na način da su komitenti davali gotov novac na crno koji su onda međusobno dijelili tako da su 1.tužena i Željka Radovanović za sebe uzele određen dio a određen dio je dobio on.

25. 1.tužena i kao zastupateljica 2.tuženika u svom dopunskom stranačkom iskazu, nakon ukidne odluke, navodi da je vlasnica 2.tuženika postala 1. ožujka 2015. i tada tužitelj nije bio zaposlenik tvrtke već njegova kćer i kako bi ostvarila primanja za vrijeme porodiljnog dopusta tužitelj je kćerku odjavio 19. ožujka 2015. i sebe prijavio u radni odnos kod 2.tuženika sa istim danom. Za vrijeme radnog odnosa kod 2.tuženika tužitelj je primao plaću u iznosu koji je ugovoren ugovorom o radu i ništa više ili manje od toga. Navodi da je tužitelj sudjelovao u razgovorima i dogovorima oko prijenosa vlasništva i predložio da ona preuzme tvrtku i pri tome njoj nije postavljao nikakve uvjete niti je išta tražio sa sebe, a nakon što je postala vlasnica tvrtke tužitelj je i dalje povremeno i privremeno dolazio u poslovne prostorije i obavljao određene poslove kao što je podnošenje prijava na obvezno osiguranje, sastavljao je ugovore o radu, knjižio izvode i ispostavljao račune za CONTI LIBRI d.o.o. i to onim klijentima koji su platili na žiro račun a neki klijenti novac su tužitelju davali u gotovini koje bi on preuzeo i evidentirao u crnu knjigu kako ju je nazvao. 1.tužena ponovno navodi da sa tužiteljem nikada nije sklopila bilo kakav pismeni ugovor o međusobnim pravima i obvezama a isto tako nikakav pisani ugovor nije sklopila sa kćerkom tužitelja. Tvrdi da sa tužiteljem nije niti usmeno dogovorila bilo što niti je preuzela bilo kakvu obvezu prema tuženiku.

26. Tuženi izričito ne ističu ništetnost ugovora, smatrajući da je zapravo riječ o nepostojećem pravnom poslu, ali u odgovoru na tužbu navode da bi predmetni ugovor, da je uopće sklopljen, bio protivan moralu društva kao i druge razloge zbog kojih bi ugovor bio nepravovaljan.

27. Odredbom članka 322. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 121/11, 78/15, 29/18, 126/21 i 114/22-dalje: ZOO) propisano je da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva je ništetan, osima ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

28. Sud po službenoj dužnosti pazi na ništetnost (članak 327. ZOO), ali u okviru ukupnog rezultata raspravljanja, kada izvedeni dokazi i činjenično stanje pouzdano ukazuju na postojanje kojeg od zakonskih razloga ništetnosti.

29. Iz cjelokupne raspravne građe proizlazi da su tužitelj i 1.tužena prije, za vrijeme i poslije prijenosa poslovanja tvrtke-2.tuženika imali određen dogovor i surađivali, a predmetni ugovor sklopljen je istog dana kad i ugovor o radu kojim je tužitelj kod 2.tuženika zasnavao radni odnos na određeno vrijeme. Nastavno, dalje proizlazi da je predmetni ugovor sklopljen suglasnošću volja svih stranaka sa svrhom i pravom namjerom da 1.tužena preuzme vlasništvo i poslovanje 2.tuženika a da se tužitelju kao osnivaču i osobi koja je do tada vodila poslovanje i upravljala tvrtkom osigura da i dalje bude prisutan i ostvaruje prihod kroz radni odnos, odnosno kako sam tužitelj navodi da mu se osigura egzistencija do mirovine. Nadalje iz iskaza 1.tužene proizlazi da je tužitelj i nakon isteka ugovora o radu dolazio u prostorije 2.tuženika i obavljao neke poslove, imao svoje komitente, sve negdje do siječnja 2017. god. kada je došlo do sukoba. Da tužitelj i tuženi nisu bili ni u kakvom poslovnom odnosno obveznom odnosu zasigurno 1.tužena ne bi dopuštala da tužitelj i nakon prestanka radnog odnosa dolazi u prostorije 2.tuženika i neovlašteno obavlja bilo koje poslove.

30. Sukladno odredbi članka 2. ZOO sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

31. Slijedom navedenog sud nalazi da su predmetnim ugovorom tuženi preuzeli određene obveze prema tužitelju kao naknadu za prijenos vlasništva i poslovanja 2.tuženika i da ugovor po svom sadržaju nije protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, pa dakle ne radi se o ništetnom ugovoru.

32. Prema odredbi članka 9. ZOO sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje.

33. Iz sadržaja ugovornih odredbi i cjelokupnog odnosa stranaka proizlazi da su se tuženi obvezali isplaćivati tužitelju za vrijeme radnog odnosa novčani iznos u visini razlike između plaće i iznosa od 995,42 EUR (7.500,00 HRK).

34. Nesporno je da je tužitelj kod 2.tuženika bio u radnom odnosu od 19. ožujka 2015. do 31. listopada 2016. i da mu je za to vrijeme isplaćivana mjesečna plaća u iznosu od 666,26 EUR (5.019,96 HRK) do prosinca 2015. god. a od mjeseca siječanja do listopada 2016. god. u iznosu od 730,26 EUR (5.502,12 HRK) mjesečno.

35. Slijedom svega navedenog sud smatra da su tuženi radi izvršenja svoje ugovorne obveze dužni isplatiti tužitelju za razdoblje od 1. travnja 2015. do 31. listopada 2016. iznos od sveukupno 5.678,04 EUR (iznos razlike 329,160 EUR X 10 mjeseci i 265,16 EUR x 9 mjeseci). Na tako utvrđen svaki pojedinačni mjesečni iznos tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate po odredbi članka 29. stavak 1. i 2. ZOO, počev od dospelosti svakog 15-og u mjesecu za prethodni mjesec s obzirom da su tuženi iznos razlike bili dužni isplatiti zajedno sa plaćom. A odredbom članka 92. stavak 3. Zakona o radu („Narodne novine“, broj 93/14, 127/17, 98/19 i 151/22-dalje: ZR) propisano je da ako kolektivnim ugovorom ili ugovorom o radu nije

drugačije određeno, plaća i naknada plaće za prethodni mjesec isplaćuje se najkasnije do petnaestog dana u idućem mjesecu.

36. Tumačeći sadržaj odredbe članka 2. Ugovora koja glasi "Ante Bilišu, preuzimatelj će za članstvo u nadzornom odboru isplaćivati neto iznos od 7.500,00 kn mjesečno počevši od 01.03.2015. godine" i odredbe članka 8. Ugovora koja glasi "Danom uplate prve mirovine prestaju sva prava Anta Biliša osim eventualno neisplaćenih ugovorenih iznosa koji su nastali do dana dobivanja prave mirovine" i ostalih ugovornih odredbi, u sklopu utvrđenog činjeničnog i pravnog konteksta, sud nalazi da prava namjera stranaka nije bila da tuženi tužitelju plaćaju iznos od 995,42 EUR (7.500,00 HRK) mjesečno na ime naknade za članstvo u nadzornom odboru i to sve vrijeme dok tužitelj nije zaposlen pa do umirovljenja.

37. Iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da tužitelj ovaj iznos ne zahtijeva kao naknadu za članstvo u nadzornom odboru 2.tuženika već kao naknadu za vrijeme nezaposlenosti pa tako i navodi "za vrijeme dok tužitelj nije zaposlen i u radnom odnosu kod tuženika i to od 1.11.2016. tuženi je bio dužan isplaćivati tužitelju puni iznos naknade od 7.500,00 kn mjesečno sve do umirovljenja tužitelja". Dakle prema shvaćanju tužitelja tuženi su prihvatili obvezu isplaćivati mu iznos od 995,42 EUR mjesečno od prestanka radnog odnosa do mirovine što znači da vrijeme ispunjenja i visina obveze ovise o tužiteljevom radnopravnom statusu.

38. Tumačeći pojedine odredbe ugovora i ugovor u cjelini kao i odnose stranaka, proizlazi da su obveze tuženih prema tužitelju vezane uz radnopravni status tužitelja, a naznačeni iznos od 995,62 EUR orijentacijski je naveden kao neki osnov, inače bi proizlazilo da se tuženi bez ikakve protučinidbe obvezuju isplaćivati tužitelju za vrijeme nezaposlenosti određeni mjesečni iznos.

39. Slijedom svega navedenog, po shvaćanju i tumačenju suda prava volja i namjera stranaka nije bila ugovoriti naknadu za članstvo tužitelja u nadzornom odboru 2.tuženika i tužitelj iznos od 995,42 EUR za razdoblje od 1. studenog 2016. do 31. listopada 2018. ne zahtijeva po osnovi članka 2. Ugovora za članstvo u nadzornom odboru, koja funkcija mu je prestala 30. ožujka 2017., već kao naknadu za ono vrijeme dok tužitelj nije u radnom odnosu kod 2.tuženika i ne ostvaruje prihode, te je tako zahtjev i postavljen.

40. Prema ugovornim odredbama ne proizlazi obveza tuženih isplatiti tužitelju naknadu za vrijeme njegove nezaposlenosti u razdoblju od 1. studenog 2016. do 31. listopada 2018. u iznosu od 995,42 EUR mjesečno odnosno sveukupno 23.890,08 EUR. Pored toga, tužitelj za mjesec ožujak 2015. zahtijeva iznos od 697,88 EUR (5.258,18 kn) bez navođenja ikakvih činjenica u pogledu ovog zahtijeva niti tužitelj navodi dokaze na kojima temelji taj zahtjev a u svom iskazu tužitelj navodi da je za vrijeme radnog odnosa redovito primao plaću te je nejasno po kojoj osnovi se zahtijeva ovaj iznos i na što se odnosi, pa nije osnovan takav zahtjev u iznosu od 697,88 EUR.

41. Slijedom svega navedenog zahtjev tužitelja u iznosu od 24.524,01 EUR sud je odbio kao neosnovan zbog čega je presuđeno kao u točki II. izreke odluke.

42. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje: ZPP) te je odlučeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

U Korčuli, 29. svibnja 2026.

S u t k i n j a :

Katarina Rendulić Vežić

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Šibeniku. Žalba se podnosi putem ovog suda, u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana objave presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Broj zapisa: **9-30888-c5708**

Kontrolni broj: **010b9-908c1-65d3a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.